

betydning for bedømmelsen kan bl.a. være komposition, beskæring, motivvalg, perspektiv, billedvinkel, skarphedsdybde og lyssætning. Det afgørende er, at der foreligger en selvstændigt skabende eller kreativ indsats på grundlag af flere valgmuligheder.

Efter almindelige ophavsretsprincipper udstrækker den ophavsretlige beskyttelse af et fotografi sig ikke til fotografiets motiv. Der kan således fx ikke hævdes nogen eneret til at fotografere en bestemt bygning. Ophavsmanden nyder derimod beskyttelse mod, at andre efterligner et fotografi ved at genbruge beskyttede elementer i fotografiet.

Ophavsmanden efter forslaget til § 1 er den eller de personer, der yder en sådan selvstændigt skabende eller kreativ indsats i forbindelse med fotografiets frembringelse, at det kvalificerer til ophavsretlig beskyttelse. Er det fx kompositionen og lyssætningen, der udløser beskyttelsen efter § 1, er det den eller de ansvarlige for dette, der anses for ophavsmænd.

Systematisk henregnes fotografiske værker til kunstværker, ligesom værker af billedkunst, bygningskunst og brugskunst.

Dette indebærer bl.a., at fotografiske værker efter lovforslaget får en beskyttelse svarende til de øvrige kunstværker, herunder en beskyttelsestid på 50 år, ligesom de undtagelsesbestemmelser i lovens kap. 2, som gælder for kunstværker, også finder anvendelse på fotografiske værker og billeder, jf. herved også lovforslagets § 70, stk. 3.

Det bemærkes, at den svenske ophavsretslovgivning allerede i dag beskytter fotografier, der har en kunstnerisk eller videnskabelig værdi, i 50 år efter ophavsmandens død.

Til stk. 2 og 3

Forslaget til stk. 2 og 3 svarer til den gældende ophavsretslovs § 1, stk. 2 og 3, som senest affattet ved lovændringerne i 1989 og 1992.

Til § 2

Til stk. 1 og 2

Forslaget til stk. 1 og 2, svarer til den gældende lovs § 2, stk. 1 og 2, hvorefter ophavsmanden som hovedregel har en eneret til at råde over sit værk ved at fremstille eksemplarer af værket eller ved at gøre det tilgængeligt for almenheden. Det bemærkes, at udtrykkene »fremstille eksemplarer« og »gøre tilgængeligt for almenheden« gælder uanset hvilken teknik, der anvendes ved eksemplarfremstillingen eller tilgængeliggørelsen. De to udtryk omfatter således også eksemplarfremstilling og eksemplarspredning i digital form samt offentlig visning eller frem-

førelse, herunder udsendelse i radio eller fjernsyn, i digitaliseret form.

Til stk. 3

Efter den gældende lovs § 2, stk. 3, 1. pkt., gøres værket tilgængeligt for almenheden, når det fremføres offentligt, eller når eksemplarer af det udbydes til salg, leje, lån eller på anden måde spredes til almenheden eller vises offentligt.

Forslaget til § 2, stk. 3, medfører to ændringer i forhold til den gældende bestemmelse:

- Det foreslås at dele bestemmelsen op i numre, således at der skabes en adskillelse mellem de tre grundbeføjelser, som omfattes af begrebet »tilgængeliggørelse for almenheden«, dvs. eksemplarspredning til almenheden (nr. 1), offentlig eksemplarvisning (nr. 2) og offentlig værksfremførelse (nr. 3). Ændringen er af redaktionel karakter.
- Det foreslås at tilføje ordene »herunder udsendes i fjernsyn« i stk. 3, nr. 2, om offentlig visning og »herunder udsendes i radio eller fjernsyn« i stk. 3, nr. 3, om offentlig fremførelse. Formålet er at præcisere, at ophavsmandens eneret til offentlig visning og fremførelse også omfatter udsendelse af værket i radio og tv.

På baggrund af den internationale udvikling på området, herunder navnlig EFdirektivet om satellit- og kabel-tv, finder Kulturministeriet, at der er anledning til særligt at nævne udtrykket »udsendes i radio eller fjernsyn« som en del af begrebet »offentlig fremførelse« i lovforslagets § 2, stk. 3, nr. 3, samt udtrykket »udsendes i fjernsyn« som en del af begrebet »offentlig visning« i stk. 3, nr. 2.

Omfattet af udtrykket »udsendes i radio eller fjernsyn« er enhver radio- eller tvprogramvirksomhed, der foregår trådløst eller via tråd, uanset den anvendte sendeteknik. Da udtrykket »udsendes i radio eller fjernsyn« er en del af det overordnede begreb »tilgængeliggørelse for almenheden« i lovens § 2, stk. 1, forudsættes det, at transmissionen sker til almenheden. Transmissioner, der ikke retter sig mod almenheden, falder uden for udsendelsesbegrebet. Dette indebærer bl.a., at lukkede teletransporter, herunder transmissioner mellem to radiofonier som led i fx intern programudveksling, ikke omfattes af de nævnte bestemmelser.

Udtrykket »udsendes i radio eller fjernsyn« omfatter under den nævnte forudsætning enhver transmission af beskyttede værker til almenheden, der foretages

- over det konventionelle radio- eller tv-jordsendernet (såkaldte terrestrialsendinger),
- over rundsprende satellitter (såkaldte tv-satellit-